

VRIJ

BRIEF

LEVEN - VRIJHEID - EIGENDOM

ABSOLUTE RECHTEN VAN HET INDIVIDU

VRIJHEID *****

Er is de laatste weken weer veel positiefs gebeurd. Zowel in de Benelux als daarbuiten blijken veel personen bezig te zijn met het werken aan een betere maatschappij.

Dit bleek onder andere op de geslaagde Trefpunt Bijeenkomst in Antwerpen. We komen daar nog op terug. Het blijkt ook uit de reacties die we mogen ontvangen op de publicaties in de VRIJBRIEF. Er komen spontane inzendingen en ook commentaren. Er blijkt duidelijk uit dat het libertarisme een levend geheel is, en dat nog niet alle problemen zijn opgelost. Er moet nog veel denkwerk gedaan worden.

Het bijzondere van deze situatie in het Libertarisme is dat die problemen bestudeerd en besproken worden op een open, eerlijke wijze. Het gaat er dan meestal niet om "wie" er gelijk heeft, maar "wat" is juist. Een constante dergelijke benadering ben ik bij anderen nog niet tegengekomen.

Komt dit doordat we in het Libertarisme het allemaal wel eens zijn over het grondprincipe, namelijk dat ieder mens recht heeft op zijn eigen leven?

Zelfs al zijn er nog discussies mogelijk over het begrip "recht"?

Om het sterk uit te drukken, heeft geloof ik Sam Konkin gezegd: "Alle libertariërs verschillen van mening!"

Dit geeft duidelijk aan dat ieder mens een individu is, met zijn eigen karakteristieke eigenschappen, kennis en wensen. Het is een genoegen om op basis daarvan mee te werken aan een betere maatschappij.

De Conventie in Noorwegen, SELCON, staat voor de deur. Een aantal personen uit de Benelux heeft zich reeds aangemeld. U kunt nog meedoen, het is nog niet volgeboekt. Deelnemers aan vorige conventies zullen u kunnen vertellen dat u van uw deelname echt zult genieten. Als u twijfelt, doe dan mee. Het duurt misschien wel twee jaar eer er weer een dergelijke gelegenheid is. Men denkt er nu immers over om de volgende internationale conventie te organiseren buiten Europa. En dan zijn de reiskosten natuurlijk veel hoger. Combinatie met een vakantie in Noorwegen is natuurlijk ook niet te versmaden.

Soms zijn we helemaal niet tevreden over alles wat er in onze wereld gebeurt. Oorlog, misdaad, overheidsdwang en betutteling hangen ons soms de keel uit. Maar anderzijds is het toch zo dat we blij kunnen zijn om in deze dynamische tijd te leven en zelf mee te kunnen werken aan een betere toekomst.

De VRIJBRIEF geeft U een antwoord op onderstaande vragen door U regelmatig te informeren over **Libertarisme/Objectivisme** en gelijksoortige levensbeschouwingen.

U krijgt informatie over mogelijke tegenmaatregelen, over libertarische acties, publicaties en gebeurtenissen in binnen- en buitenland.

Het LIBERTARISME is een wereldbeweging die werkt aan de bouw van een vrije wereld waarin vrede is; een wereld waarin de betrekkingen tussen alle mensen tolerant en vrijwillig zijn, zonder geweld of dreiging met geweld en met respect voor elkaars eigendom; met een economisch systeem gebaseerd op vrijwillige overeenkomsten.

Leden en samenwerkende organisaties streven dit doel na door onafhankelijke acties, waarvoor ieder zijn eigen vrij gekozen strategie volgt.

Door het verstrekken van informatie over gebeurtenissen in de libertarische beweging draagt de VRIJBRIEF bij aan een groter rendement en coördinatie van deze acties.

Wij bieden U een FORUM waar U Uw eigen libertarische visie kunt verkondigen en waar U antwoord kunt geven op de mening van anderen. (Artikelen zijn voor verantwoording van de schrijver)

Via de VRIJBRIEF hebt U een band met gelijkgezinde personen in de Benelux (en daarbuiten), die allen streven naar een betere wereld met **Vrijheid, Rechtvaardigheid** en **Vrede.**

**Waarom verliest U steeds meer Uw vrijheid?
Waarom wordt U steeds meer afhankelijk van de overheid?**

STEM / STEM NIET

De wedstrijd voor het beste artikel op het gebied van "stemmen" is beslist.

De eerste prijs is gewonnen door **Wimmie Albada**. Zij krijgt een korting van 500 Noorse Kronen op de inschrijvingskosten van SELCON, de Tweede Europese Libertarische Conventie die van 28 juli tot 3 augustus in Noorwegen wordt gehouden. Dit is een kwart van de totale kosten!

Haar inzending drukken we hieronder af. De inzendingen die als tweede en derde geklasseerd werden, zullen we in een volgend nummer publiceren. Dit zijn de artikels van Jan Smid en van Eric Verhulst.

Wij hebben het een leuke en leerzame procedure gevonden, en we stellen ons voor om bij gelegenheid weer eens een wedstrijd te organiseren. Als u al vast een goed onderwerp weet, geef ons dan uw suggestie al door.

Aan de bewoners van de planeet Vrijlandia

W. Albada

(Een verslag van een onderzoeker uit Vrijlandia van een bezoek dat hij bracht aan de planeet aarde.)

Op de aarde komen drie categorieën mensen voor:

1. een groep die macht wil hebben,
2. een groep die macht wil geven,
3. een klein groepje dat, net zoals de bewoners van Vrijlandia, er geen prijs op stelt macht te hebben en ook geen macht over zich uitgeoefend wil zien.

De eerste twee groepen hebben elkaar nodig en verenigen zich zodat de tweede groep macht kan afstaan aan de eerste. Soms gebeurt dit in kleine eenheden, het gezin bijvoorbeeld, maar meestal vormt men groter groepen, staten genaamd. Machthebbers streven er vaak naar hun macht zo groot mogelijk te maken door ofwel hun staat zo veel mogelijk uit te breiden, ofwel binnen de staat zoveel mogelijk macht aan zich te trekken.

De staten zijn ruwweg te verdelen in twee soorten: dictaturen en democratieën. In dictaturen bevecht de ene machtliefhebber soms de andere, 'pleegt een staatsgreep', zoals ook bij kuddedieren gebeurt, en hebben machthebbers vrijwel absolute macht. In democratieën worden machthebbers gekozen door hen die macht afstaan en bestaat er vaak een instelling zodanig dat machthebbers hun besluiten ter discussie voorleggen aan hun onderdanen. Deze indeling is niet volledig want er zijn ook zogenaamde volksdemocratieën die alle kenmerken van een dictatuur hebben.

Het afstaan van macht is een luxe waarvoor men moet betalen. Het is een luxe:

1. omdat de onderdaan ontslagen wordt van de noodzaak zelf beslissingen te nemen op die gebieden waarop de machthebber dat voor hem doet, en
2. omdat de onderdaan de illusie krijgt dat alles gratis is, wat door de machthebber wordt georganiseerd (onderwijs, gezondheidszorg, enz.)

Neem als voorbeeld van het eerste het probleem 'abortus' tegenwoordig ter discussie in de lage landen. Wanneer individuen zelf moeten beslissen wanneer wel of niet abortus te laten plegen kan men in gewetensnood

komen bij gebrek aan passende criteria. Wanneer een machthebber een wet formuleert met betrekking tot wanneer wel/niet abortus is toegestaan is de kwestie eenvoudiger, vooral wanneer de formulering erg nauwkeurig is ten aanzien van tijdsduur van de zwangerschap, toestand van de moeder, enz. enz. enz. Zoals bij luxe artikelen gebruikelijk is geldt ook hier: hoe meer luxe hoe hoger de prijs, dus hoe meer macht men afstaat hoe meer men daarvoor moet betalen. De prijs heet in dit geval 'belasting', een merkwaardige naam omdat men betaalt om ontlast te worden van zorgen.

De machthebbers regelen dus alles voor iedereen en laten zich betalen voor het dragen van de last van het moeten regelen van de levens van hen die dit zelf niet willen. Men moet overigens deze last niet overschatten want de machthebbers zijn ontslagen van de noodzaak om productief werk te doen. De machthebbers bedenken regels waaraan de onderdanen zich moeten houden; in een democratie is het zo dat men meestal regels probeert te verzinnen die voor iedereen dezelfde zijn, waarbij dus geen groepen worden bevoordeeld of benadeeld. In een dictatuur hoeft dat niet, omdat de macht daar absoluut is. Het lijkt er echter op dat de democratieën dictaturen gaan benaderen, en dit onder het mom van gelijkheid, maar dat betekent dan niet gelijke regels voor iedereen, maar wel gelijke resultaten voor iedereen, althans op bepaalde gebieden zoals inkomen. Dat in democratieën het gelijkheidsidee op de een of andere manier zo'n grote rol speelt komt door de manier waarop machtliefhebbers de gewenste macht krijgen, namelijk door middel van zogenaamde verkiezingen. Hierbij bepalen de onderdanen zelf aan wie ze de macht over hen willen delegeren. De mededingers om de macht doen van te voren beloftes om zoveel mogelijk stemmen te krijgen. Die beloftes worden overigens zelden nagekomen als men eenmaal de macht in handen heeft. De kiezers stemmen op diegene die datgene belooft te zullen regelen waar ze zelf de minste zin in hebben of die het goedkoopst belooft te zijn, of die belooft een deel van de inkomsten aan een bepaald deel van de kie-

zers af te zullen staan (hier dus wel bevoordeling van een groep, meestal een groep die zijn zaken niet helemaal zelf kan regelen, zoals een failliet gaand bedrijf).

Democratieën hebben nog een merkwaardige spelregel. Omdat er altijd diverse machtliefhebbers zijn, en kiezers nooit eensgezind zijn, wordt er nooit een machthebber met algemene stemmen gekozen. Logisch zou dan zijn dat ieder zijn eigen machthebber kiest en dat wie er geen wil hebben er ook geen krijgt. Maar de spelregels zijn dat wie de meeste stemmen krijgt, alle macht krijgt, dus ook over degenen die een andere machtliefhebber hadden gestemd of die er geen willen. En als er geen duidelijke meerderheid is dan vormen degenen die om macht streeden, en elkaar daarbij uitmaakten voor veel wat lelijk is, na de verkiezingen, zogenaamde coalities, dat wil zeggen dat ze samen de macht delen, en onderling afspreken welke beloftes van deze of gene zullen worden ingelost (indien er al een belofte wordt nagekomen). Er wordt een koehandeltje gedreven in beloftes. Het komt dus voor dat kiezers van iemand aan wie ze de macht over zich zouden willen toevertrouwen, dank zij deze ruilhandelwijze, een geheel andere machthebber boven zich zien geplaatst. Er worden, ook door de eigen favorieten overigens, regels uitgevaardigd die velen niet willen, en waaraan men zich dan op straffe van het ondergaan van geweld, moet houden en waarvoor men moet betalen. Vandaar de eerder genoemde naam 'belasting' voor de prijs die men betaalt. Wie zijn eigen favorieten aan de macht ziet komen heeft minder moeite met dit fenomeen, en er zijn dan ook weinigen die zich realiseren dat zij, dank zij het feit dat zij stemmen, aan anderen machthebbers opdringen die door die anderen niet gewenst zijn. De machthebbers worden gekozen, maar toch is de macht

vrijwel absoluut, omdat de machthebbers zich het uitsluitend recht hebben toegeëigend geweld te gebruiken. Het slechtst af zijn zij die geen macht willen hebben of willen geven. Zij worden gedwongen zich naar de wensen van de machthebbers te schikken en ze worden gedwongen te betalen. Daarom gaan sommigen van hen het spel meespelen, om te proberen een machthebber te kiezen die hen het minst slecht behandelt. Anderen weigeren hieraan mee te doen uit praktische (gekozenen houden hun beloftes toch niet, bijvoorbeeld) zowel als uit principiële overwegingen:

1. Het is niet juist de macht over zijn eigen leven te delegeren.
2. Het is niet rechtvaardig om, zo men al de macht over het eigen leven wil afstaan, anderen te dwingen dezelfde machthebber te gehoorzamen.
3. Het is misdadig om macht over een ander uit te oefenen (zo men al zelf zou willen proberen de macht in handen te krijgen).

Er is de laatste tijd sprake van dat aardbewoners zullen proberen Vrijlandia te bereiken met hun ruimtevaartuigen. Daarbij strijden twee grootmachten er om, om het eerst in Vrijlandia aan te komen om er dan de macht te vestigen. Er is kans dat de vertegenwoordigers van de democratische macht het eerst aankomen en een staat geen stichten naar het democratisch model hierboven geschetst, gepaard gaande met fraaie beloftes en kreten, en zich willen laten kiezen tot machthebbers in Vrijlandia.

Bewoners van Vrijlandia, U wordt opgeroepen het onrechtvaardige spel niet mee te spelen: Weiger een machthebber over Uzelf en anderen te aanvaarden. Macht gebaseerd op geweld is mensonwaardig. Stem dus niet!

LIBERTARISCH STUDIECENTRUM

De hieronder genoemde studies zijn op 27-4-1985 verschenen.

1. DE LEGALISERING VAN HET ONRECHT door Frank van Dun.
2. HERVERDELEN VAN ONBESCHIKBARE ARBEID door Fred Dekkers.
3. ARBEID EN TECHNOLOGIE: CONSISTENT OP LIBERTARISCHE BASIS door Eric Verhulst.
4. VERDEDIGING VOLGENS LIBERTARISCHE PRINCIPES door Jan Smid en Rob van Glabbeek.
5. DEFENSIE VANUIT EEN WEST-EUROPEES PERSPECTIEF door Eric Verhulst.

Verkrijgbaar aan 110,- Bfr. of 6,- HFL. per stuk (plus verzendkosten) bij onderstaande adressen.

LIBERTARISCH STUDIECENTRUM
Zavelstraat 1 - B-3200 Kessel-Lo

BOEKHANDEL MARNIX
Ajuinlei 23, B-9000 Gent

LIBERTARISCH BOEKCENTRUM
Postbus 336, NL-2100 AH Heemstede

PROBLEMEN RONDOM HET GEBRUIK VAN DRUGS

- 4 -

N. van Hulten - van Os.

Een samenvatting van de lezing, die voor de Liberarische Kring Rotterdam d.d. 4-4-1985 door Nico Adriaanse en Ron Hemelop gehouden is.)

Vier onderwerpen werden aan de orde gesteld en zeer overzichtelijk en duidelijk besproken:

- 1) Wat is de Junkiebond?
- 2) Wat is de ideologie van de Junkiebond?
- 3) Welke soorten drugs zijn er?
- 4) Hoe is de situatie in het Rijnmondgebied?

ad 1) De Junkiebond is 4½ jaar geleden te Rotterdam ontstaan als reactie op een idee van een aantal burgemeesters om alle junkies op te sluiten, ongeacht of zij zich al of niet misdroegen. Het doel van deze bond is te streven naar een menswaardig bestaan óók voor drug-gebruikers. Nu is dat niet het geval, omdat "de maatschappij" het gebruik van drugs niet accepteert.

Uit het gehele land kwamen adhaesie-betuigingen. Nu zijn er 15 bonden in het gehele land. De leden zijn mensen, die drugs gebruiken of er aan verslaafd zijn. Landelijk is er een federatie gevormd, de F.J.B.

De F.J.B. probeert in elke stad een informatiebureau te vestigen, waar gebruikers geholpen worden met allerlei informatie. Drug-gebruikers staan aan vele gevaren bloot.: ze kopen slechte versneden heroïne, ze geven zoveel geld aan drugs uit, dat ze zich niet goed voeden, geen onderdak hebben, prostitutie bedrijven, gaan stelen en geen mogelijkheid meer zien om uit de problemen te komen. Mensen die willen stoppen met drug-gebruik, worden ook attent gemaakt op de mogelijkheden, die daarvoor aanwezig zijn. In Rotterdam wordt samengewerkt met de afdeling psychiatrie van de Erasmus Universiteit.

De F.J.B. heeft ook contacten met junkiebonden in Duitsland, waar door de overheid een strengere beleid gevoerd wordt dan in Nederland (verslaving is daar strafbaar).

ad 2) De J.F.B. probeert niet het gebruik van drugs te bevorderen. Het doel is: juiste informatie geven en indianenverhalen tegen te gaan.

In het verleden werden reeds drugs gebruikt, soms om in contact met de goden te komen, soms voor de gezelligheid. Nu is vooral de maatschappelijke reactie op het heroïne gebruik een probleem. In de opium-wet staat een lijst met verboden middelen vermeld. Het doel van deze wet is: het beschermen van mensen tegen gebruik van genoemde middelen. Volgens de F.J.B. veroorzaakt de wet meer problemen dan dat die ze óplost. Door de handel in drugs te verbieden, worden de prijzen opgedreven en de drugs versneden. De gebruikers veroorzaken vervolgens overlast, gaan stelen en prostitutie bedrijven. Analoge problemen heeft in het verleden de drooglegging in de U.S.A. veroorzaakt en in Noorwegen en Zweden wordt veel alcohol thuis gemaakt met de

gevaren van dien.

ad 3) De maatschappelijk getolereerde drugs, zoals tabak en alcohol, worden nu niet besproken. Het verschil tussen soft drugs en hard drugs is niet duidelijk. Soft drugs kunnen bij regelmatig en overmatig gebruik wel degelijk verslavend zijn. Tot de softdrugs worden hash en weed gerekend, tot de harddrugs: cocaïne, heroïne, methadon, valium en librium. Daarnaast zijn er drugs, die hallucinaties veroorzaken, zoals l.s.d. en mescaline. Er treedt wel gewenning op, maar geen verslaving.

De wijze van gebruik en de sensaties, die de gebruiker ervaart, worden besproken. Methadon wordt gegeven om het heroïne-probleem op te lossen. Het kan wel onthoudingsverschijnselen na staking van het heroïne-gebruik voorkomen. Methadon werkt zelf echter ook verslavend en is moeilijk langs legale weg te koop. Het is een synthetisch opiaat en oorspronkelijk in de 1e wereldoorlog als pijnstiller gebruikt. Amfetamine en pervitine houden de mens wakker. Bij geregeld gebruik ontstaat daardoor een extreme moeheid en achtervolgingswaan.

Op het ogenblik bestaat er een algemene neiging een harder beleid t.a.v. druggebruik en drug-handel te gaan voeren. Een dergelijk beleid heeft geen succes. Als mensen gedwongen worden af te kicken, vervallen ze weer in hun oude gewoonten, zodra ze vrijgelaten worden. Men vindt dan geen aansluiting bij het niet-druggebruikende deel van de samenleving. Het succes ligt onder de 3% bij gebruik van dwang tot afkicken. De stelling werd geponeerd dat het belangrijk is, dat mensen, die drugs gebruiken, in hun eigen milieu geaccepteerd blijven. Dan is de kans dat ze steeds verder afglijden en b.v. voor meisjes dat ze in de prostitutie gaan, veel geringer.

Als de politie alle mogelijkheden zou mogen en kunnen benutten om de zwarte handel in drugs te bestrijden, zou slechts 25% van de zwarte handelaars verdwijnen. Dat is dus geen oplossing.

ad 4) In Rotterdam en Rijnmond zijn 5. à 6.000 verslaafden. In Rotterdam wordt aan ± 800 mensen methadon verstrekt. Door versterkt politie-optreden in Rotterdam is de drughandel op de Kruiskade verdwenen, maar nu is de handel over geheel Rotterdam verspreid. Het is veel moeilijker geworden te waarschuwen tegen handelaren die versneden drugs verkopen. In Rotterdam en omgeving wordt 26 miljoen gulden uitgegeven aan de drug-problematiek; buiten beschouwing is hierbij gelaten de kosten van ziekenhuisopnamen.

Na deze lezing had er een levendige discussie plaats. Duidelijk werd dat de F.J.B. niet tegen elk overheidsbeleid is, maar wel tegen handhaving van de opiumwet. Men zou drugverkoop legaal moeten toestaan. Heroïne kan zeer goedkoop gemaakt worden. Vrije verkoop zou eventueel wel aan enkele beperkingen onderworpen moeten zijn. Op deze wijze zou de zwarte handel geen kans meer hebben en zouden de gebruikers de kans hebben een redelijk normaal leven te leiden.

((Tijdschrift F.J.B.: Breed Front.))

HERMAN SIJTHOFF Overleden.

Toen ons vorige nummer al bij de drukker was, bereikte ons het bericht dat Herman op 9 april was overleden.

Herman was vanaf het allereerste moment een enthousiast medewerker in de Libertarische Beweging in Nederland.

Geen enkele Trefpunt bijeenkomst heeft hij gemist en hij was daar wat trots op. In het begin was hij ook steeds vergezeld door zijn vrouw. Haar dood, enkele jaren geleden, heeft Herman sterk aangegrepen. Maar zijn positieve instelling heeft ervoor gezorgd dat hij toch weer aan allerlei acties ging meewerken.

Zo heeft hij bij voorbeeld nog meegedaan aan de prijsvraag "Stem/Stem niet", en hij had al betaald voor de Trefpunt-bijeenkomst in Antwerpen.

Ik zal zijn ferme klap op mijn schouder met: "Kerel, ga door met het goede werk!" in de toekomst moeten missen. Maar door door te gaan, is ook zijn inspanning niet tevergeefs geweest.

Het artikel van de Heer Sijthoff was te lang om in zijn geheel af te drukken. Wij nemen een paar van zijn opmerkingen er uit, om zodoende u toch nog een indruk over zijn gedachten te geven.

Het feit alleen al dat deze vraag kan worden opgeworpen toont aan dat er iets grondig mis is met de wijze waarop ons volk wordt vertegenwoordigd in het landsbestuur.

En als we dan ook nog stellen dat stemmen is het getuigen van de burgerij voor de medeverantwoordelijkheid in het landsbestuur, dan kan het antwoord op de onderwerpelijke vraag slechts luiden: "Ja, natuurlijk!" Dat moet dan ook ons uitgangspunt zijn.

In deze vrijwel normloze maatschappij is verantwoordelijkheid een vies woord geworden. De juiste houding hier moet zijn: "Wat erg, maar WAT kunnen we daaraan nu doen?" onder het motto: "Als wij het niet doen, wie dan wel en als we het nu niet doen, wanneer dan!".

Er is tenslotte maar één waarheid - en die ligt nooit in het midden! Het waarachtig goede heeft ook alles te maken met b.v. eerlijkheid - logica (huis/tuin/keuken logica) en konsekventheid.

- 1) Niemand kan waarachtig voordeel behalen als dit gaat ten nadele/ten koste van de/een ander.
- 2) Het doel dat je wilt bereiken en de middelen om dat doel te bereiken moeten op elkaar zijn afgestemd.

Maar één ding is zeker. Door niet te stemmen zijn we niet meteen van alle verantwoordelijkheid af. Integendeel, wát onze keus ook moge zijn, wij blijven staan in de verantwoording voor die keus.

I A T R O S

IATROS is de naam van een internationale organisatie van onafhankelijke artsen.

Zij hebben als hoofddoel het bereiken van een situatie waarin de enigen die uitmaken welke behandeling een patient krijgt, wordt bepaald door de dokter en zijn patient.

Anderen horen zich daar niet mee te bemoeien. En zeker niet de overheid of een verplicht ziekenfonds.

Of de patient zich verzekert om de kosten betaald te krijgen, is uitsluitend zijn eigen zaak.

Dit is op de eerste plaats een morele zaak. Maar het is ook nog een praktische zaak. Er kan namelijk aangetoond worden dat de behandeling van de patient in deze situatie beter is. Leonard Peikoff heeft over dit onderwerp in april een lezing gehouden in de Ford Forum Hall in Boston. Deze wordt gepubliceerd in "The Objectivist Forum". (Het is overigens niet bekend of L. Peikoff iets te maken heeft met IATROS).

IATROS organiseert in Parijs een wereld-conventie in 1985 van november 19 tot 23.

Als u daar meer informatie over wenst, kan de redactie u deze op uw verzoek toesturen. U kunt ook rechtstreeks contact opnemen met Dr. M.J. Veyrac "IATROS CONGRES", 87bis Avenue Coligny, 17000 LA ROCHELLE (Frankrijk).

L I F H A S

De Libertarian Foundation For Human Assistance bestaat nu officieel en is reeds gestart met zich zelf waar te maken. Reeds meer dan f.1000.- zijn er ontvangen. Maar we begrijpen allemaal dat dat pas een heel klein bedrag is als je er iets mee wilt doen. Om echt iets te doen, is veel en veel meer geld nodig. Daarom graag uw ideeën betreffende het verkrijgen van fondsen. Elk bedrag is welkom!

Ook vragen we om projecten en/of personen waarvoor LIFHAS met de fondsen kan helpen en/of investeren.

U kunt meer informatie krijgen bij Walther van Hulten, (tel. 010-262724 Ned).

Alleen door het meedoen van velen kan dit belangrijk project slagen. Mogen we ook op u rekenen?

14 april 1985

OPEN BRIEF AAN DE P.V.V.-JONGEREN OVER HUN STANDPUNT-
NAME I.V.M. ZUID-AFRIKA.

Beste vrienden,

Ik verneem deze ochtend op de radio dat de P.V.V.-jongeren vrij scherp stelling genomen hebben tegen Zuid-Afrika en tegen de apartheid. En hoewel we weten wat de B.R.I.-berichtgeving soms waard is, zal ze dit keer de zaak wellicht niet totaal verdraaid hebben (mocht het, terloops gezegd, mogelijk zijn de officiële tekst van jullie motie te krijgen, dan wil ik dit graag).

Als ex-voorzitter van het Libertarisch Centrum België, die vaak zelf de stelling verdedigd heeft dat de staat (ELKE staat) "kleurenblind" moet zijn, kan ik zo'n stellingname best begrijpen. Toch roept ze vele vragen op:

1. Wat is de motivering ervan. Hoewel ik het niet kan bewijzen, lijkt ze mij minder te maken te hebben met echte bezorgdheid om de toestand in Zuid-Afrika dan met de wens om eens heerlijk progressief te doen. Steeds maar de vrije-markteconomie verdedigen staat zo reactionair. Waarom dus niet eens schoppen tegen Zuid-Afrika. Men ziet zo de verwonderde gezichten van socialisten en links kristenen: "Hoezo! Staan de P.V.V.-jongeren dan aan onze kant?"
2. Over welke "apartheid" praat men eigenlijk? Steeds meer sectoren van het openbare en maatschappelijke leven in Zuid-Afrika worden gedesegegreerd, de sport (in 1967 onder John Vorster), het bedrijfsleven, de hogescholen, recent de Kaapse stranden, heel binnenkort wellicht het sexueel- en huwelijksleven, de zwarte arbeiders in de grote steden worden als permanente bewoners erkend, enz. ... Hoe positief al die integratie uiteindelijk zal blijken is m.i. zeer de vraag, maar dat apartheid op sterven na dood is, is zonder meer duidelijk.
3. Maar natuurlijk is er nog geen universeel stemrecht. Het beroemde "one man, one vote" wordt nog niet toegepast. Als we mogen afgaan op wat er elders in Afrika gebeurt, zou het wellicht bij een eenmalige toepassing ervan blijven. Daarna zou de "zwarte meerderheid" eerst de blanken liquideren en vervolgens zouden de machtsfactoren binnen die meerderheid bepalen welke stammen en groeperingen de kans krijgen de andere te onderdrukken, zoniet uit te roeien. Zie ter illustratie wat thans in Zimbabwe gebeurt. Maar oef! de macht is er alvast niet meer in handen van die blanke racist Ian Smith. Is dat het standpunt van de P.V.V.-jongeren, dat alles in orde is als er maar één keer democratisch gespeeld is? In dat geval wil ik ter overweging geven dat Hitler destijds ook democratisch aan de macht gekomen is.
4. Of zijn de doden bij zwarte betogingen het grote probleem? De 69 slachtoffers te Sharpeville zijn te

betreuren, maar met de miljoenen doden die er ondertussen in Cambodja, China, Argentinië, Eritree, Baskenland, Zimbabwe zijn gevallen, zou men verwachten dat de wereldopinie ondertussen toch iets anders gevonden heeft om zich druk over te maken. En wat de meer recente doden betreft: als zwarte betogers het nodig vinden de baby van de secretaris van een zwarte stadsraad (een "collaborateur" dus!) levend te verbranden, moet de politie dan rustig toekijken?

Speciaal vanwege Nederlanders en Vlamingen zou men verwachten dat zij, wegens de verwantschap van taal, cultuur, geschiedenis NIET extra geneigd zijn aan die selectieve verontwaardiging tegenover Zuid-Afrika mee te doen, maar helaas zijn dat naar verluidt sentimentele en "ouderwetse" factoren. In de mondialistische en multi-nationale beschaving die de onze is wordt men verondersteld die problemen "neutraal" te benaderen, en indien men al enig onderscheid maakt, dan liefst nog tegen de eigen of aanverwante groep in, om zeker niet chauvinistisch te lijken.

Laat ik, zonder hier al te veel te willen "bewijzen", gewoon aanstippen dat ik die houding niet deel: ras, taal, cultuur zijn reëel. Ze vormen, naast gezin, natie, godsdienst, beroeps- en verenigingsleven, noodzakelijke elementen in het structureren van het leven. Alleen het individu aan de ene kant en "de mensheid" aan de andere kant erkennen en al de rest als "bekrompen" afwijzen is niet "verlicht" of "bevrijdend", het is verklikkend en verschralend en scheidt een monotone wereld van gestomiseerde en onwortelde mensen. Deze visie hoeft zeker niet tot "alles goedpraten" te leiden, WEL echter tot de verwachting dat b.v. Nederlanders en Vlamingen een extra inspanning zouden doen om na te gaan of het standpunt van de blanke Afrikaners echt wel zo totaal onverdedigbaar is. Totdaar enkele beschouwingen die ik graag ter overweging en eventueel ter discussie wou voorleggen. Met hartelijke groeten.

Guy de Maertelaere.

VRAAG VAN DE MAAND

Degene die het beste (= libertarische) antwoord instuurt, krijgt een verlenging van zijn abonnement met twee nummers.

Waarom is het E E G rapport over vernietiging van groenten en fruit (ter waarde van meer dan een miljard gulden) geheim?

Antwoord v o o r 1 september.

OORZAKEN VAN AGRESSIE (II)

oooooooooooooooooooooooooooo

Jarret B. Wollstein

OVERHEID.

Dwang van buitenaf, en vooral dwang door sterk regulerende overheden zijn duidelijke oorzaken van de frustratie van de fundamentele behoeften. Juist de overheden zetten op vele manieren tot geweld aan, vooral doordat die overheden zelf veel geweld plegen. Het duidelijkst komt dit naar voren in oorlogen, waarbij we heftige gevechten om macht over grondgebieden en grondstoffen zien. Daarnaast zien we, hoewel dat minder duidelijk is, maar daarom niet minder vernietigend en indringend, vormen van agressie van de overheid, zoals belastingheffing (diefstal), dienstplicht (onvrijwillige horigheid), bemoeiing met en belemmering van het vrije handelsverkeer, het vermoorden van politieke tegenstanders en verdere vormen van dwang, zoals verplicht openbaar onderwijs, censuur en het gevangenzetten van dissidenten.

Zo ligt ook de belangrijkste oorzaak van de straatmisdaad bij de overheid. Door het onwettig verklaren van drugs, is de prijs, op straat in de U.S.A., ca 5000 maal zo hoog als in ziekenhuizen. Dit heeft tot gevolg dat met die enorme winst, organisaties opgezet kunnen worden om het druggebruik op misdadige wijze te stimuleren. De meeste verslaafden verdienen, legaal, daardoor niet genoeg om drugs te kopen met als gevolg dat ze prostitutie gaan bedrijven en gaan stelen.

In 80 % van de misdaden in steden als New York en Chicago spelen de drugs een rol. De georganiseerde misdaad bestaat grotendeels dankzij de illegale activiteiten zoals gokken, prostitutie en drugs. In Nevada, waar prostitutie en gokken legaal zijn, is de invloed van de georganiseerde grote misdaad sterk verminderd. Algehele legalisatie van de slachtofferloze misdaad zal de macht van de georganiseerde misdaad geheel breken. De kleine georganiseerde misdaad zal, met zijn moordsyndicaten, als gevolg van het verminderen van de grote misdaad, geen werk meer hebben en vanzelf verdwijnen.

Indien de wetten op de verdovende middelen afschaft worden, hoeven de druggebruikers niet langer te stelen en zal 80 % van de misdaad in de grote steden verdwijnen. Er zou dan tevens een eind komen aan het geweld dat door de mensen die betrokken zijn bij die misdaad, wordt gepleegd. Doordat iedereen die bij drugs, prostitutie en gokken betrokken is zich buiten de wet stelt, kan men zich niet tot de politie wenden als men het slachtoffer van geweld wordt. Binnen dit kader kan de misdaad ongestraft opbloeien. Worden echter de slachtofferloze misdaden gelegaliseerd, dan zal, in geval van misdaad, de politie worden ingeschakeld wanneer er geweld wordt gebruikt.

Ook de misdaad, als gevolg van de slechte economische toestand wordt grotendeels door de overheid veroorzaakt, want die overheid is vaak de oorzaak van die slechte economische omstandigheden. De grootste economische ellende in de armste delen van de gemeenschap wordt vooral door de belastingen, reguleringen en vergunningsstelsels veroorzaakt.

Laten we eens zien hoe een arme zwarte jongen uit een "bijstandgezin" in de U.S.A. leeft.

Allereerst mag in dat bijstandgezin geen man in huis

leven, zodat een biologische of aangenomen vader, gedwongen wordt om te verdwijnen, waarmee hem tegelijkertijd zijn vaderrol ontnomen wordt. Op school, moet hij literatuur en algebra leren, maar dat wat hij nodig heeft om in zijn onderhoud te voorzien, leert hij niet. Voor zijn 16e jaar mag hij niet werken, waardoor hem de kans ontnomen wordt om kennis en ervaring op te doen voor zijn latere leven. Het ontnemt hem de mogelijkheid om zijn moeder wat eerlijk verdiend geld te geven, iets wat zij eigenlijk hard nodig heeft. Is hij oud genoeg om een baan te zoeken, dan ontdekt hij dat door de minimumloon-wetten zijn werk uit de markt geprijsd is, zodat hij niet aan het werk kan komen. Probeert hij wat te verdienen door het dak bij de burens te repareren, dan ontdekt hij dat dat verboden is als je geen lid van de vakbond ben en geen vergunning van de overheid hebt. Probeert hij zelf een zaak te beginnen, dan moet hij daar eerst vergunningen voor hebben. Hij moet een advocaat inschakelen om vergunningen en voorlichting te krijgen over alle regels waaraan hij zich dient te houden. Zonder dat komt hij niet uit het doolhof van loon-, uur-, en productieregelingen, of de belastingen zoals sociale verzekeringen, inventarisbelasting, zakenbelasting, loonbelasting, eigendomsbelasting etc. etc. Overal ziet hij zich de weg versperd door de beperkende regels van de overheid. Op die manier is het geen wonder, dat hij het "witte establishment" gaat haten en alleen in misdaad een mogelijkheid ziet om vooruit te komen!

Het falend gevangenisstelsel is ook een zeer grote oorzaak voor agressie. In veel gevangenisstraffen komt de straf neer op door andere gevangenen in elkaar geslagen, of aangerand te worden en door bewakers vernederd en uitgescholden te worden. Het geeft niet waarvoor je veroordeeld bent, ieder ondergaat dezelfde vernederende behandeling. Teenagers, die na een klein vergrijp (een winkeldiefstal, of een vuistgevecht, of na de avondklok op straat aangetroffen) hebben gepleegd, krijgen enige dagen of maanden gevangenisstraf. Zij komen als vijanden van de maatschappij uit de gevangenis. Het zijn ware scholen voor de misdaad en ze produceren meer misdadigers dan ze er verbeteren. Natuurlijk is de overheid die er zo'n gevangenisstelsel handhaaft wel voor de gevolgen ervan aansprakelijk.

Vervolgens veroorzaakt de overheid agressie doordat zij het voorbeeld geeft, en wel door het instellen van leerplicht, dienstplicht en de plicht om, indien daartoe aangewezen, zitting in een jury te nemen. Aan de andere kant zien we ambtenaren die de voordelen van deze dwang enorm ophemelen, hoofdzakelijk omdat ze er zelf wel bij varen en profiteren van de uit zo'n systeem voortvloeiende corruptie. Militair geweld wordt gebruikt als "oplossing" voor ingewikkelde sociale en economische problemen.

In autoritaire en totalitaire landen, daar waar politieke macht en rijkdom worden verkregen door het gebruik van geweld, geeft de overheid nog meer aanmoediging tot het gebruik van agressie.

Het geheel overziend blijkt dat overal in de wereld de overheid (direct of indirect) aansprakelijk is voor geweld.

3 AFGUNST.

Afgunst is het haten van rijke en van succesvolle mensen omdat zij rijk en succesvol zijn. In landen, waar gesteld wordt dat ongelijkheid en bezit slecht zijn, komt derhalve afgunst zeer veel voor. We zien dat vooral in socialistische landen, zoals Rusland en in Islamitische landen zoals Iran.

Het belasteren en verwerpen van bezit en succes is volstrekt irrationeel, omdat:

- 1) Alle mensen van nature verschillend zijn en nooit elkaars gelijke kunnen worden.
- 2) Bezit en succes tekenen van ijver zijn en omdat zij het gevoel van geluk en geborgenheid vergroten.
- 3) Pogingen om inkomstenverschillen en status te nivelleren de drijfveren aan ijver en creativiteit ontnemen. Het gevolg daarvan is dat ieders leven armer wordt.

We kunnen succes, bezit en prestatie als zaken die het nastreven waard zijn, zien, of we kunnen ze zien als kwalijke zaken die afgeschaft dienen te worden.

Indien we ze als kwalijk beschouwen, zal iedereen afzakken tot een allerellendigst, miserabel peil van onkunde. Beschouwen we ze echter als deugden, dan zal iedereen geprikkeld worden tot betere prestaties, grotere welstand en een grotere kennis.

Tot voor kort was afgunst in de U.S.A. een zeldzame zaak.

Een Engelse politicus toonde het contrast in de houding van de Amerikanen en de Engelsen met de volgende opmerking: "Als een Amerikaan een goed geklede heer, met een mooie vrouw naast zich, in een Rolls Royce ziet rijden, denkt hij: "Eens zal ik dat zijn". Indien een typische Engelsman hetzelfde ziet, denkt hij: "We zullen wel een manier vinden om jou daaruit te krijgen"."

Afgunst is gebaseerd op de ontkenning van de werkelijkheid, het ontkennen van het feit dat mensen verschillend zijn; uit wanhoop over de (on)mogelijkheden van zichzelf; of puur uit haat omdat iets goeds werkelijk goed is. Afgunst is een veel voorkomende en vernietigende vorm van psychische storing.

4 ONWETENDHEID.

Men kan denken dat het gebruik van geweld om een doel te bereiken, in je voordeel werkt, maar ondanks dat toch ongelijk hebben. Veel van wat we doen pakt, zeker op langere termijn, anders uit dan we hoopten. Vaak doen we iets wat op korte termijn prettige gevolgen heeft, maar wat op lange termijn rampzalig blijkt te zijn.

IJs en cake zijn b.v. erg lekker, maar de suiker erin veroorzaakt tenslotte rotte kiezen en wanneer we er veel van eten worden we veel te dik, het geeft kunstmatige stemmingsverbeteringen en verslechteringen en het bederft de eetlust. Een toevallige seksuele ontmoeting kan ook een goed gevoel geven, maar we kunnen we een geslachtsziekte oplopen, of het gevolg is een ongewenste zwangerschap. Bij een keus moeten we dus altijd de gevolgen op lange termijn mede in de overweging betrekken. Meestal wordt dat vergeten.

We moeten niet alleen letten op de gevolgen voor onszelf, maar ook op de gevolgen die ons handelen voor

anderen heeft. We zijn sociale wezens die anderen vaak nodig hebben om zaken mee te doen, voor betuigingen van aanhankeeljkheid, voor gezelschap, voor vriendschap, voor liefde, sex en bijval. Het is onvoorstelbaar dat iemand volkomen tevreden is in een wereld, waarin hij het goed heeft, terwijl anderen een ellendig bestaan leiden. Welke gevolgen ons handelen op anderen heeft is niet altijd onmiddellijk duidelijk, maar kan echter wel desastreus gevolgen hebben.

Het leven is geen aaneenschakeling van geïsoleerde handelingen, maar een samenhangend geheel. Losstaande perioden, die, op zichzelf, goed lijken, kunnen puur tijdverspilling blijken te zijn en niets met het doel, het streven naar geluk, te maken te hebben. Eerder gemaakte keuzen beïnvloeden de latere keuzen. Mortimer Adler (een filosoof) zegt:

....."Begrijp verder dat het probleem om een heel leven werkelijk goed te doen zijn (goed op alle manieren, en goed in die zin dat ieder onderdeel bijdraagt tot het totaal) voor U juist bestaat omdat in iedere fase van Uw leven, op iedere dag van Uw bestaan, U met de principiële, morele, keuzemogelijkheid geconfronteerd wordt tussen een prettige dag vandaag en een goed leven als geheel, een keus tussen wat, nuttig, doelmatig en plezierig op korte termijn is, en dat wat op de lange duur, bijdraagt om Uw hele leven goed te maken!" (Uit The Time of Our Lives- The Ethics of Common Sense, 1970).

Doordat veel mensen zich dit niet realiseren zien zij agressie als juist en aanvaardbaar. Indien men zich zou realiseren wat de gevolgen van handelen op korte termijn op de lange duur voor gevolgen hebben op de levensloop, dan zouden velen, die nu agressief handelen, dit gaan zien als in strijd met hun eigen belang.

5 WANHOOP.

Voorbeelden van wanhoop:

Als Uw vrouw aan kanker dreigt te overlijden en de enige manier om de (levensreddende) operatie te kunnen betalen, is het stelen van benodigde geld. Of, als Uw kinderen van honger dreigen om te komen en stelen de enige manier is om ze te redden. Of, als iemand probeert U te vermoorden, en de enige manier om dit te voorkomen, is zijn huis op te blazen en daarmee tevens zijn vrouw en kinderen te doden, die er niets mee te maken hebben.

Dit soort wanhoopssituaties zijn, in het geïndustrialiseerde Westen, zeldzaam. De groeiende welvaart in het Westen heeft overal liefdadigheidsinstellingen doen ontstaan waardoor dit soort wanhoopssituaties vrijwel verdwenen zijn. Agressie in dergelijke situaties is wel begrijpelijk.

6 HEBZUCHT.

De wens om winst te maken is een absoluut natuurlijk en redelijk motief. Hebzucht echter zou gedefinieerd kunnen worden als een grenzeloze zucht naar winst, waarbij winst op een irrationele manier op de eerste plaats gesteld wordt en waarbij alle andere waarden veronachtzaamd worden en men geen oog heeft voor de gevolgen van de hebzucht voor anderen.

Geld en bezittingen zijn algemene waarden, die een mens nodig heeft om zijn doeleinden te kunnen bereiken; zij vergroten zijn zekerheid in tijden van tegenwoord en geven hem de kans om geriefelijk te leven. Materiëel bezit is echter alles behalve de enige waarde.

De dictatoren van de Sovjet Unie horen tot de rijksten der aarde. Zij leven echter temidden van mensen die in de meest erbarmelijke omstandigheden verkeren. Deze mensen hebben weinig vrijheid van spreken en handelen, zij zitten in een stagnerend en hypocriet systeem gevangen, waar nauwkeurig uitgestippelde gedragscoden gelden. Men kan er niemand vertrouwen en iedereen kan van alle bezit en van zijn vrijheid beroofd te worden. Men leeft er in de wetenschap, dat die macht stoelt op de ellende en de verdierlijking van anderen. Als je je tot slaaf moet laten maken en constant in angst moet leven, terwijl je omgeving in ellende leeft, als prijs voor eigen bezit, is dat voor een psychisch gezond en gevoelig mens onaanvaardbaar. In principe is het even belangrijk hoe bezit verkregen wordt, als het hebben van dat bezit.

Een groot deel van de agressie om bezit te krijgen zou afwezig zijn als de (agressieve) mensen psychisch gezond zouden zijn en als zij zich werkelijk bewust zouden zijn van de gevolgen, die hun agressie op anderen heeft.

HOE EEN EINDE AAN DIE AGRRESSIE TE MAKEN ?

Agressie ten gevolge psychische storingen veroorzaakt door frustratie van de fundamentele behoeften kan op twee manieren voorkomen worden:

1e Door het scheppen van gemeenschappen met sociale gewoonten die bij de menselijke aard passen en niet tegen die aard indruisen.

2e Om de eigen fundamentele behoeften te kunnen bevredigen zal dit mogelijk gemaakt dienen te worden en tevens zullen de meeste mensen weer moeten leren, hoe men die fundamentele behoeften zelf kan bevredigen. Daarbij zal men moeten leren aanvaarden dat het goed is om redelijke risico's te lopen. In de meeste landen wordt de bevrediging van de fundamentele behoeften door de bemoeizucht van de autoritair optredende overheden en door archaische "anti-leven" leerstellingen (vooral bij bepaalde religieuze groeperingen) gefrustreerd. Alleen door het slechten van de ideologische en de institutionele oorzaken kan deze frustratie en het daaruit ontstane geweld voorkomen worden.

Met de volgende drie punten geven we aan waarmee o.i. het grootste deel van de agressie in de wereld uitgebannen zou kunnen worden.

1) Stop met het beweren dat de fundamentele behoeften kwalijk zijn en leer de mensen die behoeften te bevredigen.

2) Geef een rationele, moreel en ethisch verantwoorde opvoeding aan jonge mensen. Houd hen voor dat ze de gevolgen op lange termijn en tevens de algemene rijkweidte van hun daden in acht moeten nemen. Laat ze zien dat daaruit voortvloeit dat agressie vrijwel nooit in het eigen belang is, maar dat het op den duur zelfs dat eigenbelang enorm zal schaden.

3) Schaf overheids geweld, zoals wetten tegen de individuele rechten en wetten betreffende slachtofferloze misdaden af. Laat de overheid zich niet bezighouden met acties tegen mensen, die hun eigen vreedzame doelen op eigen wijze nastreven. Hierdoor zullen dan de psychologische en de sociale oorzaken van agressie weggenomen zijn en dat is dan al zo'n 90 % van de agressie in de huidige wereld! Mensen zijn geen geweldplegende, rovende dieren, die gebonden zijn aan verdierlijking of zelfvernietiging. Geweld is grotendeels een bijproduct van het handelen van de overheid en van de ideologische omgeving. Een tweetal oorzaken die samenwerken om onze mens(elijk)heid te frustreren, te verzwakken en te vernederen. Natuurlijk kan geweld nooit geheel worden uitgebannen, maar het kan wel tot zeer kleine proporties worden teruggebracht, als het juiste begrip betreffende de oorzaken doorbreekt en de overheid, en wij dientengevolge, het gedragspatroon zouden veranderen.

TREFPUNT ANTWERPEN

Op 27 april was in Antwerpen de studiedag over Defensie en Bescherming.

Het was een geslaagde bijeenkomst. De sprekers hielden inleidingen van hoog niveau en discussies waren levendig. De lunchtijd gaf extra gelegenheid tot discussie, hetgeen door veel aanwezigen erg op prijs werd gesteld. Sommigen gingen na afloop nog met elkaar dineren om door te gaan. Duidelijk is wel geworden dat defensie ook in een libertarische maatschappij geen gemakkelijke zaak is. Er zal nog veel studie en discussie nodig zijn om hiervoor goede oplossingen te vinden. Vooral in de overgangstijd waarin "nog niet de hele wereld libertarisch is". Een volgende keer zullen we een samenvatting van de lezingen (gemaakt door Rob van Glabbeek) publiceren.

I B M Bol Kop - Typemachine

gevraagd
voor max. Hfl. 500,-
door

LIBERTARISCH BOEKCENTRUM
Nederland Tel.023-290941

2nd European
Libertarian Convention

SELCON

28.7—3.8.1985
(Tel: 47 (02) 568 768)

NORWAY

N. van Hulst - van Os.

Voor al diegenen, die naar de conventie gaan nog een paar adviezen, die U natuurlijk niet hoeft op te volgen, maar U zult wat meer vrijheid genieten, als U het wel doet.

1) Als U per auto of motor reist, houdt U aan de aangegeven maximum snelheid, als regel 80 km/u. De Noorse politie neemt rijbewijzen van overtreeders vlot in beslag en is gul met het uitdelen van boetes!

2) Gebruik geen alcohol, als U nog moet rijden. Als U het wel doet, is het echt niet verstandig. Gevolgen zie onder 1).

3) De wegen in Noorwegen zijn goed, maar nog steeds zeer bochtig. Grotere snelheden zijn dus niet te bereiken en grote afstanden per dag afleggen is een zeer vermoeiende bezigheid en dus gevaarlijk!

4) De secundaire wegen, die U dwars over de hoogvlaktes kunt nemen, zijn schitterend en rustig, maar van steenslag voorzien en vaak heel steil en smal. Niet aan te raden met caravan.

5) U mag per persoon 200 sigaretten en 1 liter sterke drank en/of 1 liter wijn invoeren. Sigaretten kosten in Noorwegen ± f 7,50/20 stuks.

6) Gebruik van veiligheidsriemen in de auto is verplicht, evenals het voeren van dimlicht overdag.

7) Parkeren in het centrum van Oslo is niet eenvoudig. Er zijn enkele parkeergarages en parkeerterreinen.

Dan nog wat verkeerstekens en woordjes.

Blauw bord met witte M betekent niet met melk meer mans, maar möteplass = plaats om elkaar te passeren, een wegverbreding, stoppen en parkeren is op zo'n plaats verboden.

Telehiv heeft niets met televisie te maken, maar is een waarschuwing dat het wegdek door vorstschade kapot is.

Kjör sakte = langzaam rijden.

Svake kanter = zachte berm.

Statens vegvesen ≠ de staat weg wezen, maar rijkswe-gendienst.

Bomvei = geen weg voor terroristen, maar een (meestal particuliere) tolweg. Als regel hangt er een busje + een kastje met zakjes en een potlood + een tariefsaanduiding. Autonummer op zakje schrijven, verschuldigde tolgeld er in doen en in busje gooien, slagboom opendoen, doorrijden en slagboom sluiten. Dit laatste niet vergeten, anders lopen de koeien en de schapen daar waar ze niet horen!

Gårdstun = waarschuwing dat weg dwars over het erf van een boerderij loopt, dus langzaam rijden!

Snuplass = plaats om te draaien, b.v. bij een weg die doodloopt.

Høyre = rechts; venstre = links; en time = 1 uur; tid = tijd; ferist = veerooster = een aantal metalen stangen in het wegdek om te zorgen dat het vee niet wegloopt via de weg. Het maakt een flinke herrie als je erover rijdt, vandaar de waarschuwing.

Als iemand U ergens mee geholpen heeft, zegt U "tusen takk" en niet alleen "takk". Dus duizendmaal dank! Als U hulp wilt vragen zegt U: "Vill De hjelpe meg? Jeg snakker ikke norsk" = "wilt U mij helpen? Ik spreek geen Noors." Dit wordt uitgesproken als: "Wil die jelpje mij? Jij snakker ikke norsk."

Bil = auto; lillebil of drosje = taxi; bildekk = autoband.

Koop een boekje "Noors op reis". Als U geen Noors spreekt, begin dan in het Engels, niet in het Duits. In de tweede wereldoorlog hebben de Nooren erg onder de bezetting van de Duitsers geleden. Na de oorlog heeft Noorwegen troepen geleverd voor het bezettingsleger in Duitsland. Daardoor spreken een aantal Noorse mannen van 60 jaar en ouder wel degelijk goed Duits. Tegen Hollanders wil men dat wel doen. Op de lagere school wordt al Engels onderwezen, dus dat spreken veel Nooren wel een beetje.

Voor diegenen onder U, die van vissen houden: het is een goed land om te vissen!

Tot slot van deze serie verhaaltjes: God tur!

KRING TILBURG

Verslag bijeenkomst 9 april.

Martin Schenkels vertelde over de door hem opgezette cursus logica. Hoofdreden voor deze cursus is: dat hem gebleken is dat velen (politici, vakbondsbonzen, en ook wij) vaak redeneerfouten maken. Meestal fouten door :

- geen duidelijke begripsomschrijving
- uit te gaan van onbewezen opvattingen.

Martin ging in op een 6-tal van deze redeneerfouten. Zijn cursus is schriftelijk en komt binnenkort beschikbaar voor eenieder die Hfl 75,- betaalt. Hij mikt vooral op middelbare scholen, maar ook Libertariërs kunnen hier aan meedoen.

Volgende bijeenkomst: 14 mei. Louis van Gils zal dan verslag doen en een korte inleiding houden n.a.v. de opgestarte kring 't Gooi.

En voor degenen die dat nog niet wisten: iedereen is welkom !

Verslag bijeenkomst 14 mei.

Een aanzet werd gegeven om het overbrengen van onze filosofie aan anderen te verbeteren. Bij de introductie in de Kring 't Gooi door Louis van Gils bleek dat veel mensen moeite hebben om onze ideeën te begrijpen.

Hier zal nog veel werk aan verricht moeten worden. Uit Amerika bereiken ons berichten dat Marshall Fritz heeft opgericht "Advocates of Self Government" (Promotors om zelf te bepalen.) Zijn methodes om iets duidelijk te maken, schijnen aan te slaan. We komen daar beslist op terug.

De inleiding van Louis zal verwerkt worden tot een artikel dat we een volgende keer zullen publiceren.

KRING 'T GOOI

Het was op 9 mei een geanimeerde vergadering waarop gelukkig ook veel werd gelachen.

Duidelijk is gebleken dat we betere methodes moeten vinden om de Libertarische filosofie over te brengen.

Volgende bijeenkomst is op donderdag 13 juni.

KRING AMSTERDAM / SCHIEDAM

85-05-02

Door toevallige omstandigheden vielen de kringbijeenkomsten van deze kringen op hetzelfde tijdstip!

Diverse onderwerpen zijn besproken. Vooral het napraten over de Trefpuntbijeenkomst in Antwerpen was weer interessant. Als actiepoint kwam ter discussie het verkrijgen van TV-zendtijd. Dit is zo belangrijk omdat TV wel het medium is om bekendheid te verkrijgen. Dank zij Otto Vrijhof is het gelukt om op tijd een officiële aanvraag in te dienen. We zijn benieuwd naar de reactie die we daarop zullen krijgen. We houden U op de hoogte. Een ander interessant actiepoint is het contact met Charta 77. Een volgende keer denken we ook daar meer over te kunnen vertellen.

A G E N D A

6 juni : Kring Schiedam. Verder op 4 juli, 1 aug., 5 sept., 3 okt. enz. Steeds op eerste donderdagen.

7 juni : Kring Eindhoven. Verder op 12 juni, 19 juni, 26 juni, 2 aug. enz. Steeds op vrijdagavond.

11 juni : Kring Tilburg. Verder op 9 juli, 13 aug., 10 sept., 8 okt. enz. Steeds op tweede dinsdagen.

13 juni : Kring 't Gooi.

27 juli-: 2e Europese Libertarische Conventie 3 aug. (SELCON) in Noorwegen.

oct/nov : Trefpuntbijeenkomst met onderwerp: "Wat kun je nu al doen met het Libertarisme."

Voor informatie kunt U bellen naar het Libertarisch Centrum Nederland: 03465-64994.

Bovendien voor de:

Kring Amsterdam naar W. Apeldoorn 020-852287

Kring Schiedam naar 010-268702

Kring Tilburg/Kring 't Gooi naar 013-634821

Kring Eindhoven naar Stefan van Glabbeek 040-438013

T R E F P U N T O K T / N O V

ONDERWERP :

MIJN VRIJHEID NU !

DE VRIJE MARKT IN EEN ONVRIJE ECONOMIE

.....
ir. L.H.M. Jongen

Met alle valutaveranderingen van de laatste tijd komt natuurlijk steeds vaker de roep om overheidsingrijpen. "De overheid heeft immers overal een oplossing voor?" Dat juist die grote valuta-schommelingen voor het grootste deel terug te voeren zijn op de overheden, zullen we dan maar voor het gemak vergeten. Verscheidene keren heb ik op deze plaats getracht wat van de redenen en oorzaken weer te geven. Laat ons nu eens even kort naar de gevolgen van die fluctuaties kijken en wat we nog meer kunnen verwachten.

Allereerst ontstaan door koersschommelingen grote onzekerheden voor exporteurs en importeurs. Stel U koopt iets van \$ 5 uit Amerika ten tijde van een \$/Hfl koers van 2,50, oftewel voor 12,50 gulden. U koopt die dingen op basis van een contract voor 2 jaar en wel 1.000 stuks per week, want U heeft in Nederland een koper voor die hoeveelheid die Hfl 15,- wenst te betalen. Gaat nu die \$ naar Hfl 3,- dan speelt U net quitte als we Uw kosten etc. niet meerekenen en heeft U groot verlies bij verdere dollar stijging (U koopt 1.000 stuks voor \$ 5 = Hfl 15 en U verkoopt voor Hfl 15,-).

U ziet dat exporteurs en importeurs op zo'n manier in grote problemen kunnen komen. Er zijn best wel oplossingen voor die risico's te vinden, maar ook die kosten weer geld. (Valuta op termijn kopen/verkoppen, valuta opties, etc.)

Een ander gevolg is dat voor derde wereldlanden die in dollars geleend hadden. Moesten ze ten tijde van het afsluiten van hun lening 100 eenheden voor een dollar betalen, nu bij het aflossen (zo zij dit al kunnen) moeten ze 200 eenheden voor een dollar betalen. Alleen door de dollarstijging verdubbelt hun schuld (die al niet gering was).

Wat ook lastig is door dit soort schommelingen is dat sommige landen hun valuta aan de dollar gekoppeld hebben. Je krijgt dan heel vertekende beelden, zoals bijvoorbeeld met Suriname dat al 6x failliet is, maar

officieel is de Surinaamse gulden samen met de dollar gestegen t.o.v. de Nederlandse gulden.

Wat kunnen we nu verwachten?

Allereerst veel meer en veel grotere schommelingen. Voor bedrijven zal het indekken tegen valutarisico essentieel zijn. Beleggers zullen extra goed op moeten letten. B.v.: U verwacht dat de \$ omlaag gaat, maar U ziet veel toekomst in Ahold en Akzo. Houdt er dan rekening mee dat veel van de omzetten van deze bedrijven juist in dollars zijn. De grotere schommelingen zullen grotere effecten hebben. En dat bij een bankensituatie in o.a. V.S. die toch al niet zo rooskleurig is. Er hoeft nu nog maar heel weinig te gebeuren of er gaan nog meer banken failliet in de V.S. Want wat zijn de probleemleningen:

- aan ontwikkelingslanden
- aan olie- en gaswinning
- aan boeren
- aan vastgoed.

En dit zijn nu ook typisch de 4 voornaamste gebieden waar de V.S.-banken zich in begeven.

Hoewel je kunt twisten of nu het juiste moment is om goud te kopen blijf ik bij mijn standaard advies: koop nu in ieder geval een deel.

- Goud is ook een valuta, alleen deze kan niet bijgedrukt en moeilijker gemanipuleerd worden.
- Als het bankprobleem akut wordt, heeft U in ieder geval iets meer dan behangpapier.

S E L C O N

Wie heeft er interesse om met meerderen per auto naar Noorwegen te rijden?

Geef u dan zo spoedig mogelijk op bij:
Walther van Hulten, 010-262724 (Ndl.)

Vul deze bon in, of geef hem aan een relatie:

Ja ik wil graag meewerken om onze vrijheid te behouden en te vergroten. Noteer mij voor:

- Een abonnement op de VRIJBRIEF voor f 40,- /BF 700,- per jaar.
- exemplaren van de brochure "Hoe Vrij bent U nog" à f 3,- /BF 50,-.
- Een literatuurlijst (met boeken van Ayn Rand, von Mises, Hayek, etc.)

Naam:

Adres: Tel.:

Ik zal f / BF overmaken op Uw rekening bij
(zie hieronder).

Stuur ook een proefnummer/informatie aan:

Deze bon opsturen aan: Libertarisch Centrum Nederland (zie hieronder).

Verantwoordelijk Uitgever: ir. H.J. Jongen, Statiestr. 57 - Bus 3 - 2180 Kalmthout (België)

Nederland: Libertarisch Centrum, Fazantenkamp 818, 3607 EB Maarssenbroek. Tel. 03465-64994. AMRO Bank rek.nr. 46.24.31.320 (Giro 8238 AMRO Bank Amsterdam) t.g.v. Libertarisch Centrum; abonnementsprijs f 40,- per jaar; donateurs min. f 100,- per jaar.

België : Herentalsebaan 109, B 2100 Deurne; Bank J. van Breda rek.nr. 645-1240465-64 t.g.v. VRIJBRIEF; abonnementsprijs BF 700,- per jaar; donateurs min. BF 1.500 per jaar.